Carta oberta al poble de Barcelona

Barcelona és el cap i casal de Catalunya. Aquesta expressió és la definició per excel·lència de la nostra ciutat. Interpreta el seu esperit i la seva ànima perquè no pot existir la capital sense la nació, ni la nació sense la capital. Són indestriables. Si cau Barcelona, també cau Catalunya. On som ara?

Primer de tot, cal afirmar rotundament que el cap i casal viu una situació d'emergència. No cal ser un agut i perspicaç observador per veure com la degradació de la ciutat avança a tota velocitat. Una simple ullada als carrers de Barcelona, ens ho confirma de manera radical. La inseguretat acompanyada de la proliferació de màfies de tota mena, les imatges de misèria que podem trobar a cada cantonada (és igual el barri que sigui), un model econòmic pervers basat fonamentalment en el creixement del turisme massiu que significa pa per avui i gana per a demà, l'increment constant de població que col·lapsa tots els serveis o la vertiginosa pèrdua de catalanitat de la capital, són només alguns dels símptomes que demostren una evidència que tothom veu.

La llista la podríem continuar fins a omplir un volum sencer i cap barceloní pensaria que som uns tocacampanes, tret d'aquells als quals els seus interessos, siguin polítics o econòmics, es veuen afavorits per la decadència de Barcelona. La conseqüència de tot plegat pot resumir-se en una sola frase: l'expulsió dels barcelonins de la ciutat i un futur col·lectiu mancat d'esperança.

Davant d'aquest panorama desolador, cal actuar amb determinació i audàcia perquè ens hi juguem, ni més ni menys, que l'esdevenidor de les futures generacions barcelonines. La disjuntiva és clara: o continuem amb l'activisme i la denúncia, o decidim revertir la situació des del poder.

Per tot plegat, els cent sota signants, recollint l'esperit de l'històric i venerable Consell de Cent de Barcelona, aconsellem i promovem la constitució d'una plataforma electoral per a les pròximes eleccions municipals. Aquesta iniciativa ha de tenir com a únic objectiu treure el cap i casal de les dinàmiques destructives (polítiques, econòmiques, socials, culturals i lingüístiques) on l'han instal·lada els darrers governs municipals.

Barcelona ha de dir "prou!". La ciutat necessita al capdavant del seu consistori uns homes i unes dones conscients de la transcendència històrica del moment dramàtic que vivim. Uns dirigents barcelonins que ens facin recuperar l'orgull de la nostra llengua, cultura i identitat catalana, que ens retornin uns barris vius on tinguem habitatges dignes amb seguretat per tothom i que ens facin albirar un futur pròsper on guanyar-se dignament la vida a la capital no sigui cap quimera.

Molts pensaran que és un objectiu inabastable i que tornaran a guanyar els de sempre. Són els que ignoren que la capital de Catalunya ha remuntat situacions encara molt més complicades que les d'avui. L'esperit de Barcelona sempre ressorgeix amb fermesa i dignitat.

Barcelona, febrer de 2026